Jak již shora bylo uvedeno, jsou pro časový postup nezapočitatelna ona léta, za která byla úředníku udělena, přiznána kvalifikace méně přiměřená neb nepřiměřená, čili jinými slovy, musí zde býti pravoplatný výrok příslušné kvalifikační komise, kterým se takováto nepříznivá kvalifikace úředníku uděluje. Není-li takového pravoplatného výroku, a to příslušné kvalifikační komise o kvalifikaci úředníka za určitou dobu, pak nebyla za tuto dobu přiznána neb udělena kvalifikace vůbec žádná, ani příznivá ani nepříznivá, a schází zde podklad pro úsudek, že doba ta jest dobou, kterouž nutno ze zápočtu pro postup časový vyloučiti.

Vycházel-li proto žal. úřad ze stanoviska, že zmíněnou kritickou dobu nutno vyloučiti proto, že tu není důkaz o tom, že byl st-l za tuto dobu aspoň »dobře« kvalifikován, dostal se tímto postupem do rozporu s ustanovením § 51 odst. 4 služ. pragm., kteréž nařizuje výluku pouze dob, za které byla nepříznivá kvalifikace udělena. Pak ovšem nezbývalo, než výrok žal. úřadu stran výluky doby od 1. ledna 1924 do 30. listopadu 1924 zrušiti pro nezákonnost, jinak však stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 12.045.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. — Pozemková reforma: Převod nemovitosti v t. zv. zkráceném řízení přídělovém?

(Nález ze dne 26. září 1935 č. 17.626/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 6672/27.

Věc: Zemplinské lesné hospodárstvo, úč. spol. v R. proti zemskému úřadu v Bratislavě (za zúč. obec S. adv. Dr. Zdenko Stibic z Prahy) o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Platebním rozkazem starosty ve S. z 10. září 1927 byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí z převodu nemovitostí smlouvou z 22. srpna 1923. Odvolání, namítající mimo jiné osvobození od dávky podle § 3 č. 3 dávk. prav., obecní zastupitelstvo zamítlo. Okr. úřad další odvolání rovněž zamítl, poněvadž převod ten není osvobozen od dávky podle § 3 č. 3 pravidel a také není tu podmínek § 10 d. p., zároveň však z moci úřední zrušil platební rozkaz pro vady ukládacího řízení, ježto nebyly zachovány předpisy § 17 d. p. V dalším odvolání namítal st-l, že je tu dáno osvobození podle § 3 č. 3 d. p. — Žal. úřad k tomuto odvolání změnil výměr okr. úřadu potud, že platební rozkaz obecního starosty a rozhodnutí obecního zastupitelstva zrušil v celém rozsahu a nařídil zavedení nového ukládacího řízení a vydání nového plat. rozkazu. K námitce odvolání, uplatňující osvobození od dávky z důvodu § 3 č. 3 d. p., nezaujal žal. úřad věcného stanoviska, nýbrž

prohlásil onu část odvolání, týkající se zásadní otázky dávkové povinnosti, vzhledem k tomu, že plat. rozkaz byl zrušen in toto, za bezpředmětnou. Toto rozhodnutí bylo nss-em zrušeno pro vadnost řízení proto, že byla-li stranou uplatněna námitka, že převod dávce vůbec nepodléhá, byl žal. úřad jakožto odvolací stolice povinen zabývati se především touto otázkou, jakožto primérní.

V důsledku tohoto nál. vydal žal. úřad nové rozhodnutí, dnes nař., kterým odvolání stěžující si strany do rozhodnutí okr. úřadu zamítl jako bezdůvodné a výrok svůj, pokud jde o otázku osvobození převodu od dávky podle § 3 č. 3 d. p., odůvodnil v podstatě takto: Nárok na osvobození uplatňovala st-lka již v řízení, ale jen tím způsobem, že upozornila vyměřující úřad na to, že převod podle § 3 odst. 3 d. p. nepodléhá dávce, neboť se stal s výslovným schválením stpú-u. Doklad o tom však přes jasný předpis odst. 2 § 16 d. p. současně nepředložila, ani nenabídla. Když tak neučinila, nevyhověla cit. předpisu a stala se přes to, že nárok v přiznání uvedla, prekludovanou podle odst. 2 § 16 d. p. I kdyby však nebyla prekludována, o čemž není sporu, ani v tom případě neobstojí její námitka, neboť stěžující si strana nedokázala, že jde o převod v zkráceném řízení přídělovém. Zásadní souhlas stpú-u, stranou dovolaný, nedokazuje ještě, že podmínky v něm stanovené byly při převodu skutečně také zachovány. Klausule na smlouvě dokazuje pouze to, že splněna byla podmínka nového souhlasu stpú-u k dalšímu zcizení prodaných nemovitostí. Splnění ostatních podmínek, za nichž by převod bylo možno pokládati za převod v zkráceném přídělovém řízení a tedy za převod od dávky osvobozený, strana neprokázala, a naopak z přípisu stpú-u je patrno, že podmínky tímto úřadem stanovené nebyly zachovány ani ohledně osob ani ohledně cen, které určeny byly zcizitelkou svévolně a — jak také dalším šetřením zjištěno — byly přemrštěné a mnohem vyšší nežli ceny přídělové.

Stížnost napadá nař. rozhodnutí výslovně jen ve výroku, kterým byla vyřízena námitka, že sporný převod nepodléhá ve smyslu § 3 bodu 3 dávk. prav. dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí. Rozhoduje o této stížnosti dal se nss vésti těmito úvahami:

Žal. úřad zamítl nárok na osvobození převodu od dávky podle § 3 bod 3 dávk. prav. jednak z důvodu prekluse ve smyslu § 16 odst. 2 d. p., jednak z důvodu věcného, že nešlo o převod ve zkráceném řízení přídělovém. Preklusi nároku ve smyslu § 16 odst. 2 d. p. odůvodnil žal. úřad tím, že strana sice v přiznání nárok ten ohlásila, ale přes jasný předpis právě citovaný dokladů o tom, že převod dávce nepodléhá, současně nepředložila, ba ani nenabídla.

Nss neshledal toto zjištění posléze uvedené správným, neboť strana v přiznání uvedla, že převod byl uskutečněn na základě zákona záborového s výslovným schválením stpú-u, a dovoláním se tohoto schválení nabídla již po názoru nss-u způsobem vyhovujícím předpisu § 16 odst. 2 d. p. také důkaz o existenci nároku jí ohlášeného. Vzhledem k tomu nemohl nss přisvědčiti názoru žal. úřadu, že stěžující si strana je s nárokem na osvobození převodu od dávky prekludována, a musil proto

přezkoumávati též druhý důvod, o který opřel žal. úřad své zamítavé rozhodnutí.

Obracejíc se proti tomuto důvodu namítá stížnost, že stěžující si strana dokázala, že jde o převod cestou zkráceného přídělu tím, že stpú dal straně zásadní souhlas k prodeji a že smlouvu na základě tohoto souhlasu uzavřenou schválil. V tom směru nemohl nss stížnosti dáti za pravdu. Pouhá skutečnost, že stpú dal k převodu souhlas, třebas souhlas ten byl udělen jen za určitých podmínek, které měly nahraditi řádné řízení přídělové, nečiní převod ten ještě převodem osvobozeným ani ve smyslu názoru vysloveného v nál. Boh. A 6672/27. Záleží na tom, zda podmínky ty byly při převodu skutečně také zachovány, resp. na tom, za jakých modalit převod byl skutečně proveden.

Žal. úřad v nař. rozhodnutí zjišťuje, že se tak nestalo za podmínek stanovených stpú-em. Tomuto zjištění stížnost vytýká, že spočívá na vadném řízení, a to právem. Žal. úřad se pro své zjištění dovolává přípisu stpú-u . . ., že jak cenu, tak i osoby kupující určila strana. Avšak ani toto dovolané vyjádření stpú-u, ani výsledky zavedeného šetření, na které se nař. rozhodnutí rovněž odvolává, nebyly podle spisů vůbec dány stěžující si straně na vědomí, aby mohla k nim zaujati stanovisko a po případě nabídnouti důkazy, které by jednak vyvrátily správnost údajů stpú-u ve vyjádření uvedených, jednak osvědčily správnost údajů stěžující si strany, že osoby kupujících i skutečné ceny určil stpú. Nemohl tedy žal. úřad, pokud o těchto okolnostech nekonal šetření, jak to nařizuje § 48 odst. 3 správ. ř., jenž vzhledem k § 82 platí i pro řízení odvolací, vzíti za prokázáno, že osoby i ceny určila stěžující si strana svévolně a přemrštěně, a to tím méně, poněvadž — jestliže stpú ve svém zásadním souhlasu stanovil za podmínku, že osoby i ceny určí se za součinnosti jeho orgánu, a podle tvrzení strany tento orgán intervenoval, respektive bylo s ním o věci jednáno a stpú kupní smlouvu schválil, — je na snadě závěr, že stanovení osob i cen podmínkám zásadního souhlasu vyhovovalo, resp. že stpú dodatečně je akceptoval, tak jako by přímo jeho orgánem byly bývaly určeny.

Ježto pak v uvedeném směru zůstalo řízení podstatně vadné, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 12.046.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: I. Úřad nemůže jako nabývací hodnotu (cenu) přijati beze všeho řízení a bez slyšení strany onu částku, která byla při posledním rozhodném převodu stanovena jako zcizovací hodnota (cena). — II. Na zjištění nabývací ceny nelze ani přímo ani obdobně použíti ustanovení § 17 dávk. prav.; zjištění to děje se podle všeobecných zásad průvodního řízení jako zjišťování kterékoliv jiné právně relevantní skutečnosti.

(Nález ze dne 26. září 1935 č. 17.628/35.)